

Alföldi Műhely

Baka István

Kegyelmi záradék

1

Mint akinek már teljesült utolsó
kívánsága még egyszer jóllakott
borát megitta kiürült a kancsó
s még egy szál cigarettát is kapott
elszívta s nézte úgy oszlik remegve
a füst ahogy riadt kis lelke fog
szétfoszlani mikor kileng a teste
és megszorul a nyakán a hurok
mint halálraitélt a siralomház
sötétjéből a verőfényes udvar
kövére lépve káprázó szemem
dörzsölgetem sötétséghez szokott már
s a nap világa visket mint az ótvar
oly váratlanul ért a kegyelem

2

szinte csalódtam már aludni vágyott
a lelkem és egy rándulásnyira
voltam csak hogy elérjem azt az ágyat
amelyből nem kell fölkelnem soha

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3

a fájdalom túlpartján várt az éden
nagyapám udvara tenyérmeleg
nyárvégi nap a tornác hűvösében
eszem a cukros-zsíros kenyeret
s ha jóllakom az eperfára mászva
egy vastag ágat meglovagolok
ülök a lombban mint árbockosárban
alattam tenger árja hánytörög
hajósínas vagyok s János Vitéz is
léket kapott hajóm de arra száll
s hátára vesz mindjárt a griffmadár
és visszahoz hová is Istenem
hol életfogytiglan kell élni mégis
ahova visszazárt a kegyelem